

İbrahim Özdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.6.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İbrahim Özdemir (1954)

1972 Artvin İlköğretmen Okulu mezunuyum. 5 yıl öğretmenlik, 21 yıl TTK (Türkiye Taşkömürü Kurumu) 'da çeşitli görevlerden sonra emekli oldum. Zonguldak merkezde yaşamımı sürdürüyorum.

Eserleri:

Yerel bir matbaada basılan (1976) bir şiir kitabımız var Kemal Kutu ile birlikte. Adı: Karagömüt / Diriliş (Hesaplaşma adlı öykü de eklidir kitaba) .

...N...e

N....

Her şey bilinir değil her zaman
Nedeni niçini nasılı ile insan
Tazeyken içimdekiler
Taşlandı körpeliği sevgimin
Düşsün diye dalından bağlandığı
Dilimden
Değil bilimden
Düşürölmek beterdir insana
Acıtır görünmeyen yerlerini
Görürdün görünmeyenlerimi
Acıdan ötedir yüreğimin içleri
Sağlam duracaksa yaprağı seven
Bıraktım düşsün keskin taşlara
Arabesk takılmak yakışmaz
Taşa düşen yürekse şu zaman
Yani köpekleştirilmek isteniyorsa insan
Yani inandırarak gövdeyi
Yıldızlara tutunan acının tutamaksız kalması
Çekilmez olan
Çirkin olan
Saadece inanmak
Değilse
Nedir çirkinlik
Acı
Ne

N....

02.08.1998, Kadıköy

İbrahim Özdemir

1095 + 66 Gün İnfaz

1095 + 66 GÜN İNFAZ

ben demiştim böyle
anla
-miş
-lar
Öyle
söylemişler
bize
niye
sevdiklerinden mi
diye
yaşam hastalıkları mı
söyle
-ten
sen değil miydin birilerinin
inadına sevda topla
-yan
toplarken severce yapan
'benim diğerlerinden ne eksiğim var'
diye
ve baba tarafından akrabaları
değilken tanıttığın
utandığından
masandan kalkmadan
hoşçakal
demelerin
soğuk soğuk
de ki
dedim
de ki
ben halt ettim
de ki
hl zaafırlayım
kurtulmak değildiyse niye
-tin
neden gerekçe oldu infazına sevgimin
ne ikili 'duruşma' iki kez
ne üçlü bir kez
tek yarım duruşma yeter oldu sana
yeter mı önceden verdiğin kararın
infaz olduğunu duyurman
bana sandın
suçu konuşmadık
de ki
suçluyum
de ki
hastalıklardayım
de ki
gerekçe gerekti
de
de de

üç koca yılımızın emeğine ne
diyeceğiz
bir 'hoşça kal' sız
bir el boyu uzakken
bu kadar sevildiğinde
sevmeden ölümle oyun oynamak
mümkün mü sence
oh mu desin birileri
oh ki
ne oh
teselliyse suç olan isnat
o suçu işledim
gözünde
gözümde suç değil
demiyorum suçtur
ama suçlu değilim
infaz gereksiz değil sence
yargılanmak hakkım olmalı
1095 + 66 gün
infaz!
diye diye
yaşanmaz ki

02.08.1998, Kadıköy

İbrahim Özdemir

3 Haziran

3 Haziran

eksik demiş Nietzsche insana
tamamlanmamış varlık
aıkmiş her şeye
bana da
hayat ayartıcıdır anlamaya değer anlayan
bencillik varmış erdemlerin kaynağında
kle ahlakı gibi
olamamak için
en yüce dağlar en derin denizlerden çıkarmış
en derin acılardan doğar
en derin sevinçler de
bunu biz yaşıyoruz
işte 3 Haziran
insanla hayvan arasında bir uçurum ipi varmış
biz olmayacağız
büyük hor görüleri severmiş
ben de
büyük saygılardır çünkü
karşı kıyılara hedeflenen zlem okları
ben oradayım
tek erdem ikisinden iyi imiş
Çünkü
hep veriyorsak
beraberce alacağız
gönlümüz har vurup harman savuruyor
teşekkür beklemiyoruz
etmiyoruz da
veririm kendimi korumadan
sözümden fazlasıdır elimden gelen
gönlüm dolup taşıyor
kendimi unutup sizleşiyorum
insanın en yüksek umudunun ekim zamanıdır şimdi
bugün 3 Haziran
hora tepiyor doğurduğum yıldızlar
içimde kargaşa var çünkü
merak yoruluyor
yılęı da
gelin benim istediğim yere
kendi isteğinizle
kprmz kuralım karşı kıyımıza
nefretsiz
oraklarını bilemene gerek yok
biçer-dver var şimdi ama yetmez
toprak verimli artık

3 Haziran 1998

İbrahim zdemir

A Z Yol

A Z YOL

sevdirdin kendini zorla
bana direndin sen sevmeyesin
diye beni
sonunda evet
çok sevdim seni
şimdi terkettirdin
kendin oldu mu biz sensiz
değiştiriyordum tam kendimi
varlığın ağır gelecekti
yarı yaşımdaydın daha
birilerini sevmişliğim vardı
biliyordun
beni neden sevmez diyordun
kendine sevmeden
sevdim sundum kendimi sandım
sevildim gerçek olan
evindi galiba senin kaçmayı düşlediğın hem
adım atamadığını söyleme
biliyorum güçsüzlüğünü söylemlere
sarılma hakkın yok buna bana
bak neler yaptım
oldum ne
A idim kendime baktığımda seninleyken
Z oldum şimdi
baktım AZ yol
uzun yolu yok sensiz
sevildim kıskandın unuttun
sevdiğinde kıskanıldığını

20.09.1198, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Adem-Havva

ADEM-HAVVA

sevmişim içkiler-imî
hele sohbetlerde iş arkadaşlarımla
göz gözden uz-ak
sağığına kadeh kaldırı-yorum
sevişmelerim tek-il
çoğul sözcükler-inde

bitmeyecek şiir
bitmesin istiyor-um
sürdüre-sin-iz diye
ağızımda iki kuzu
şalvarım yedi-veren
görsün diye Ademler

düşen ses-imdir kırıklarına
soyun çelik yelekler-inden
eteklik bende kal-sın
yapraklar sana yet-er
duy-sun diye Havvalar

15.07.1997

İbrahim Özdemir

Arın

ARIN

arındırdım düşüncelerimden
beynimi yakamozlarda dün gece
seni gözdüm
beni
arın
sarın tenimi
zorlama şiirlerimi
yarın

İbrahim Özdemir

Aşkına Doyamadım

AŞKINA DOYAMADIM

yapamadıklarındı beni üzen
yaptıkların olmalıydı sevindiren
üzüldüm sancım çiçeğe durdu
acımı duydun tutundun onlara
kııldın acıya dayanıklı yüreğinle
için içime sığmadı içim içine
sevdik acıyı birlikte
sen bensizleştirildin ben sensiz
direndik yarınkilere kıvançla
usandı acılar daha da usanacaklar
yenileri gelecek biz direneceğiz
onlar gözlerken bizi için için
biz soluklanırken öpüşeceğiz
aşka doyamadım canım
aşkına

11.04.1997

İbrahim Özdemir

Ayrılıklarımızla Sevmek

AYRILIKLARIMIZLA SEVMEK

sana geldiğimde ben bendim
bu gelişimde o olmayacak
sen zaten o değildin
seni sen bilmeliydim
bu kez o olmayacak
sen de ben
dilemişim sevmeyi sevdiğim ben gibi
sevmek seni sen olduğundan ise
aradığım ben mi idim pek sanmam
sen zaten o'ydun işine bak
aranmayı özlerim aramayı sevdiğimden
beklemem doğru değilse aramanı
sen aramayı özlemez misin
işime bakarım sevdiğimden
farkımız sevilesi değilse
yapmalarımızdır beklenen
severim benzerliklerimizi gökçe
sana her koşup geldiğimde
seni sen olarak buluyorum
benim seni değil
yeni seni sen olarak beklerim ben gibi
ben geldiğimde sana yeni
beni sen olarak isteme ben gibi
dünkü ben gitmiş olacak
sen gelmiş olacaksın
sevmemişliğimle
sen ve beni toplasalar matematikçe
eşit değildir bize
beklenendir büyüten seni
sevgimce
değil bu sevdiğim
bölünmez sevdalarım
büyür insanlığa
suratın beni ilgilendirmiyor
diye değil
içini gördüğümünden
sen sönsün istesen de
büyür sevmelerim
zakkumdan damıtığım
gelme
gitme

10.04.1997

İbrahim Özdemir

Bal İster Yanağımdan

BAL İSTER YANAĞIMDAN

hani şiirlerimde vardı ya üç insan
bir burada bana uzak
diğeri çok uzakta bana yakın
görmeleri beni beş eylülde
emperyalizmi protesto eden
yumrukları havadayken
görebileceğim belki
sevinç ve üzüncü karışımı duygularıyla
yakın olanı beni arayacaktır eminim
kaçmaksa aramak özlemlerle
peteği değil balıdır istediği
kendi söylemesi

5-6/Eylül/1998, İzmit

İbrahim Özdemir

Barışık

BARIŞIK

beynimin kollarıyla sardım seni
uzadı saranlarım
sana ulaşsın dedim
ulaştı mı
duysun kulaklarım
seni seviyorum
istersen duyma
beni
onlarca duydun seni
duyayım
sence

10.05.1997

İbrahim Özdemir

Biz Gittik Gelmelere

BİZ GİTTİK GELMELERE

ben gelecektim sana akarcasına
ihtiyacım var sana diyecektim
başımı göğsüne yatırıp
sesine susayacaktım soluğunun
sen geldin
gözlerinin göğsüne yatırdın başımı
yatırdın gözlerini göğsüme
dedin mi sana ihtiyacım var
bilmiyorum
suskunluğunun sesine susadım
ben geldim
iç kitaplarımı getirdim sana okuyasın
söz tanımsız sevgiye diye
kulağın özlüyorsa yetmezliğinde sözün
seni seviyorum sesli
biz gittik
g e l m e l e r e

12.08.1997

İbrahim Özdemir

Bize Dair

BİZE DAİRDİR

dün biz vardık ya işte
dedik ya inat etmeli
dedik mi dedik
söz verip
muz toplamaya
and içtik
sevişerek yemeye
bölüşerek dudığımızda
birlikte yemeye
hani ne güzeldi
yerken öpüşmelerimiz
işte bundandır
muz dikmelerim
anlasana
seni seviyorum
seviyorsun
zeytinlikte koşmayı
ben seni
demıştik ya inat etmeli
hani?

23.04.1997

İbrahim Özdemir

Borçlu

Borçlu

bir gün bir gün daha
beklemek
uzamaz son günüm
ne yazar
göçtüğünde tahtalıköye
iki gün alacaklı
silsem de borçlarını yaşamın
göçsem bugünden
gençti daha
kırkıdaydı
diyecekler
ne kırkı be kardeşim
yirmisi uyku
on sekizi cahillik
etti sana otuz sekiz
kalan ne söyle
iki mi
hıhhh...
çık ondan da yaşa(tıl) madıklarımı
ne kaldı dersin geriye
.....
ölmaz dostum olmaz
hesapta yanlış var
kırkımda isem
kim yaşadı otuzdokuzumu
beş ay beş günümü kim
söyle
ney-lemeli

01.07.1994

İbrahim Özdemir

Boş Ölümez Ki

BOŞ ÖLÜNMEZ Kİ

bakmalısın gençlerimize gecikmeden
sabrın gücün ve aşkın bitinceye kadar
an boş kalamaz bedeli ölümdür boşluğun
siyasetin tanımazlığınca
kaçar gider avucundan yaşamın
vuruşmamak kabullenmektir yenilgiyi
kendisi göze batan ama dipsiz uçurum
değildir çukur çıkılabilen yar-dibi
boşluk
ve sabrını ve gücünü ve kinini ve aşkını bitirdiğinde
ölmüş olacağız siyaseten ve umuden
umut öfkenle öfken inadınla büyür
boşluğu örten köprü sevgindir
ölüme daha zaman var
bacalar tütsün hele
yapıcıları adına büyüt umudunu
büyüt
büyüt...
aşkına
boş ölümez

05.06.1997

İbrahim Özdemir

sevgili olmaktansa terk eden

neden -

siz

beni kör kuyularımla bırakmıyorsunuz

bitmemiş bir sevgiyle haykırışılarım

sevmiyor kör kuyular sevmeyi sanma

hep dinler hep dinler hep dinler

sen çıldırasıya dinler

ve bilsinler ki kör kuyuları yaratanlar

beni hep dinlemek zorunda kalacaklar

istiyorum sanılmasın kör kuyu sırdaşığım

canımın cücükleri acıyor

kör kuyular bilmiyorlar

bilmiyorlar kendilerinden derin sevgilerimi

kör kuyularım olabilir misin

ey en dostum

söyle

kör kuyularıma bağırabilir misin

25.08.1998, KADIKÖY/İst.

İbrahim Özdemir

Çılgın Güzellik 1

ÇILGIN GÜZELLİK - 1

koşup gitmek aklıma düştüğünde
bir çılgınlık mıdır sizce
yoksa sevmek mi dersiniz bence
koşmak kucağına sevgilimin
sanıyor olabilirsin demeyin
nedir sınırlamalarınız
bir kapı mı aranır hep yaşamda
açıktır kapalıdır kapılar kimlerce
kapısı yok diyorum sevmenin
çat kapı da değil
sanmalar nedir öyleyse
sevmenin grafiği ne
bilimi
işte sevgilim yanıdayım
sevgisizliğe inat
çılgınlıksa eğer
çılğınsın sevlmeye
kendimi seviyorum
seni severken hele
özgür tutkularımla
hele de öperken seni
tırtıklanmamış dudaklarından

10.08.1997

İbrahim Özdemir

Çılgın Güzellik 2

ÇILGIN GÜZELLİK – 2

sevginiz çılgılık atmıyorsa dostlar
çılgın değilsiniz biraz
biraz da sevdalı aşık
sürpriz bekliyor olsan biraz
benden beklediğini de bilirim
çılgılığını atmışsa sevdası
çılgınlığındandır bilirsin
hayır demeli arada bir istenene
seven bilir benim ben olduğumu
sevgisinden evet beklemeyen
ben çılgınsam eğer
çılgın olmak istediğimdendir
ve çılgınlığın zamanıdır
benden beklendiğinden
sev-dellendim çılgınlığım çoğaldıkça

10.08.1997

İbrahim Özdemir

Dedikoduya Küstüm

DEDİKODUYA KÜSTÜM

büyük sevmiştim seni hani
içimde büyüyordun sığamamacasına
anlatmalıyım sığdırabilmek için içime
anlattım
anlatmasaydım demiyorum asla
nasıl seni sevmiyorum diyemezsem öyle işte
anlattığımı anlattılar birilerine
bir bir söylemiştim
anlatıldı iki iki
öyle ki
ölesim geldi
ölemedim
iki ben oldum
inanılmaz iki ben
taşınır mı
küstüm
küstüm
küstüm
bana
sana
bize
başım döndü
midem bulandı
tansiyonum yükseldi-düştü
ne düşebildim yere
ayağa dikilebildim ne de
kendim
düşünebiliyormusun ne demek bu
bilmiyordum
bilmiyordum
bilmiyordum
bize
merhaba diyemedim
merhaba demedi sanki biz
bana
neydim ve neredeydim
kimdim
bilmiyordum
yaşanır mı bu diyordum
gittik emperyalizmi protestoya
berbat gördüm o güzel günde seni
berbat oldum
daha bir kinle attım sloganımızı
yumruklarım daha sıkılıydı gökyüzünde
kalbimle birlikte
o yumruklar benim miydi
yürek benim miydi havada dolaşan
bilmiyordum
bilmiyordum
bilmiyordum

biz biliyorlardı ama
bizi bilmiyorlardı ne fayda bana
sana
aradım seni alanda görmeye
yüzünü
yüregini
yumruklarını
kötüydü
kötüydü
kötüydü
göremedim varlığını
varmıydık sen ve ben
sensiz
yoktuk bizim yanımızda
varlığımızda yoktuk anlıyor musun
acı mı
endişe mi
bu
endişenin acısı mı yoksa
küsmeli miydim onlara
onlar o kadar çoklar ki
anlatmalımıyız yeniden
kendimizi
sen ve ben yapmaya
çekmeliler fotoğrafımızı
seni ayrı
beni ayrı
yan yana ikimizi bize
kim bunlar diyememeliler
demeliler yoldaşımız bizim
sevgi dolu
ve eklemeliler sözlerine inançla
yürek ve kafalarıyla insan
kafasız yürek
yüreksiz kafa
olmaz

diye
aradığını bilmeliler bir gün sonra
ve telefonun kendiliğinden açılmayacağını
cevap verilemeyeceğini hissetmeden
dün düşündük dün-günü-yarını
hissettik olanı olacakları
yarını istiyoruz
beraberce
ama direncin direncimi çoğaltsın
direncimizi
daha pek olsun kavgamız

21.09.1998, 16:00, Kadıköy-Karaköy/İst

İbrahim Özdemir

Denizleri Büyütmeli

DENİZLER BÜYÜMELİ

Denizlere büyümeli sevdalar uzaylanmalı
yağmur yağmalı güneşlere
büyümeli Yusufçuklar
büyümeli sevdalar
dellenmeli gönüller
güneşli gecelerde yağmalı yağmur dediğin
ay doğmuşken gündüzleyin
gözlerim büyümeli Hüseyinlere

06.05.1997

İbrahim Özdemir

Derinlik

DERİNLİK

en dipte ne yatar görmektir
duygulanmak
nesinden öter ispinozlar
serçeler neyle konuşurlar
inzivaya çekildiklerinde
insanlar neyle gönlü
onsekizinde-ondokuzunda beşinci ayın
başın ne alemde başın
bir damla mı göz-yaşın
iki...
kum sıkı bir elekten geçmiştir
hangi elekten un çıkar
kum ne
un ne
ne insan
hepsini yapan
bak gör
tohumlarını

19.05.1997

İbrahim Özdemir

Dizeler

1

şafağı sökerken güneşin yükselişi
dört kinli göz sevgi aydınlığının
karanlığı yırtarca sevmeye inat
kine inat yapmak ak düşlerimizi

2

bir karabasandır sen-ben yaşamak
yalnız kurtulmalardır çırpınma
boğulmaya inat olsun söylencelerde
iki-yüzlüleri yıkıp üç-yüzler yaratmak

3

söyleyemediklerindi dinlediklerim
dinledikçe söylediklerin
seni sen değildi ben yapan
içindekiler adından büyük Sevgi

4

aşksız yazamadıklarımı
yazarım aşıklığımda
bana aşk gerek Sevgi
uyunmaya yatak değil

5

nasıl çoğaltamazsın sevgini Sevgi
varken büyüttüklerim

6

kısırdır sevişmelerim
sevmelerim bitimsiz

7

korkarım incitmeye korkularını
anlayınca korkmadığımı duyarsın

8

sen denizde kuş avlarsın
ben Zonguldak'ta kömür

9

var demeye gerek var mı
var işte

10/1

taşınmaktan korkuyorsan
taşı bizi kurtul

10/2

savaşmaktan korkuyorsan
savaş bizi kurtul

11

bulaşma bana nolur
sonuna dek

12

kalkmış sen gidiyorsun
ben geldim

13

neden sevdin beni
karşılıksız olmaz mı

14/1

aranırda bulunmazsan
ara da bul beni

14/2

yanılır da batıyorsan
yanılma da sev beni

15

dikkatin ne önemi var
ünlemin yok ki

16/1

sen derdini anlatırsın sanma
derinliklerinden korkar-ak
ve çok meraklan da
çıplak gezdir aşk-ını(ini)

16/2

kaçarak yakalanmaz aşklar
koş ona korktukça dokun

sev içinde-kiler-ini
severce aşık olduğunu

16/3
sevdikçe kin-im
kinlendikçe sev(im)
artacak
farkındayım
sev-menin

16/4
Yırtılmadan perdeler göstermez derinlikler-ini
gör görmekten korktuklar-ını
dokunmak istiyor-san aşka
parçala(t) tüller-ini

17
denizin mi kuytusı çok
kuytunun mu suyu

18
sen balık ol denizlerde
beni buzluklara koy

19
kimselerin dinleyemeyecekler-ini anlattın
sonradan utan(ma) dığın
utanmak sevmek midir
ben kimse değil miyim

20
şiş yediriyor oğluna bana bakarken
ben yoluna gönüldeş-im-in
kadın

21
aramadın diyordum ya
aradın da ne oldu
biliyor musun
Sevgi düşümde

22
seni sevmek zor değildi

sevmek kolay mı sen-ce
izinsiz girilen saklanca-dan
çıkmaq kolay mı

23

seveceksen dudağınla
sevme dilinle beni
sevdiğimi bilecek-sin
sana muhtaçım

24

adını yazdım kumsala silin-sin
çiçek topladım kırlardan kuru-sun
sevdim dedin sencileyin büyü-sün
nerelerde sevsem seni sayıl-sın

02.08.1995 Zonguldak

İbrahim Özdemir

Dost Eskimez Ki

DOST ESKİMEZ Kİ

biz üç dosttuk paylaşımcı
birdik her yer-de
-zaman
sevinir üzülrken
uyur uyandırırken
ekmeği
suyu
katıksızlığı
paylaşanlarız
kaldı birimiz
ikisi bir yerde
birlikteyiz biz-iz
yokluğunu hisse-
-der-
-iz
ve tek kalan
duy-(m) -az
paylaşırız da yalnızlığı
acısını birlikteliğin
ne yaptığımızı biliriz
ne için
özlemi çoğaltırız
üretmeye sevgiyi

08.10.1997, Zonguldak

İbrahim Özdemir

Dost Sevgili

DOSTTAN SEVGİLİ

beklemek zor değil dostu
vereceklerini çoğaltırsın
ya sevgiliyi

08.08.1998, Zonguldak

İbrahim Özdemir

Duymalar Görmelerde

Duymalar Görmelerde

sevdiğimi kim anlar gözler-im
başka gözler-inden
anlatan ne duygu-mu
duygularına ekle-yen
ulaştığında göz yollarıma
gönül yolların akan ne
akıtana bitimsiz
anlat bana eskimiş aşklarını
ablan olmam gerekmez
bayandır anlattığım
bana bayları anlat
sevgini gözkantarlarımda tartamıyor-san
gözırmaklarım içe akıyor
büyümez set çekilen pınarlar ırmaklara
sevgüneşler-im
aşk çamurlarım
küçülmeler-im-iz
sevdiğini kim anlar gözler-im
başkasından gözler-im-in

03.08.1997

İbrahim Özdemir

Düzensizlik

DÜZENSİZLİK

yaşama sevinci bir anda söner
nasıl ve kimin yaptığı önemsizce
söndüğüdür sevincin sonuç
hele bir de geçmişsen kırkını
sol omzundan başlamışsa sancılar
şahdamarından beynine sızılar
tutsan boynunu ne yazar
tuttuğun kalbin değil
sen tutamıyorsan duygularını
kim düşünsün seni sen gibi
biten kavgan değil sevincindir
bir sevinç kırmadan daha
kırılmamış gibi yapmak
belki en onurlusu severken ölmek
ama
neden
nasıl
niçin

11.04.1997

İbrahim Özdemir

En İyi Sevgili Dosttur

EN İYİ SEVGİLİ DOSTTUR
Ya da
DOSTUN İYİSİDİR SEVGİLİ

Dostluk bağları tinsel
Paylaşım gerektirir
Aşk tinsel
Paylaşımı özlenir kılar
Bastırılmalı mıdır taraflarca
Sonuçları nedir paylaşılmazsa
Ürünün adı
Ne

İbrahim Özdemir

Gelecek Ne Demek

GELECEK NE DEMEK

sen geleceğini kur-tar
ne demekse gelecek

gönlüm demirci körüğü
şuralarım buruşuk
siz geleceğinizi kur-un

ölümüm yakın sizden
ben size çok yakınım
sizler bana çok uzak
gençleri sevi-yorum

yarın çalışacaklar

siz geleceğinizi kur-un
ben gençliğimi bu yaşımda

fidan mı bana yakın
ben mi çiçekten uzak
sevmez mi filiz beni

gençlik sizin malınız
geleceğiniz nerde
körüksüz yarınların
yıllar önce-kim nerde

emeğiniz nerede

hem onlara hem bana
sanırım var karanfil

bir kötü çiçek yuttu sandın sizi
Zerdüş kim
kim Zebani

.....
.....
.....
.....

10.07.1997

İbrahim Özdemir

Gerçek

GERÇEK

bekleme dedim sana
bekle
demek değilse de
güzeldir beklemek anın ötesini
beklemek yarın demek
umut demek yarın
büyük umutluların
hayal değil ki
gerçek
beklemek
beklenenden haberli
umut
tekil değil ki
sevişmenin ötesi
Nur yağsın ötelere
An çoğul
bekleyenler çoğalmalı
sevmelere
an getirilecek
s e v d a l a r l a

23.04.1997

İbrahim Özdemir

Gittiler Mi?

GİTTİLER Mİ?

üç "karşı-devrimden" gelenler
niçin geldiler
belki biri
ikincisi
üçüncüsü
hepsi belki de
bak ikisine gör
birini
bak birine gör
ikisini
ya üç ya hiç mi
değil diyeceksin
sigara içilmez bu durumda
içirilmez hiç hele de
Nazım'ı anamaz onlar
ama andılar
sandılar
sanmadık
dedin gözle yoldaş
deme bir şey
gittiler onlarla
gittiler mi
gerekliyorsa evet
ama hayır
eksikler giderilmemişse
iç çürük dış sağlamcadır kimi zaman
kimi zaman ikisi de
biz çürümeye başlamışsak eğer
üç karşı-devrimci
olabilir
olabilir de üçü devrimci
ama nasıl
ama ne zaman
otobüsten inerken beni selamlayan
yanılmak yanılmamanın dersidir
yanıl koş koş kucağıma
birer soluklanarak öpüşelim

03.06.1997

İbrahim Özdemir

Gül - Diken Fantazileri

GÜL-DİKEN FANTAZİLERİ

göl ise iki kadın
diken mi iki er/kek
iki erkek göl ise
diken mi iki ka/dın
sana
bana
ayrı

10.09.1997

İbrahim Özdemir

Hemen

HEMEN

git sütünü içmeye
çocukça değil
bağır-çağır öfkelen
ama iş yapan gibi
tepkişel değil
sen ki varlığını koydun
bu onurlu yola
bırak demiyorum yüreğini
kinin göğsünün solunda
sevgin beyninde olsun
de ki öfkeliyim
de ki seviyorum
koy yüreğini orta yere
beynim beyninde olsun
yarın değil
bugün
tam zamanı

29.05.1997

İbrahim Özdemir

İç Yangını

İÇ YANGIN

gece ne zaman uzundur
gündüz dayanılamayanlar
gece mi beklenmeli gündüz
gündüz mü gece
bizce
kim uyur gündüz
gece kim
karanlıkmıdır geceler
gündüz uyumayanlar
uyumak nedir
nedir görmek
bilmeden
bakmak mı gidenlerin ardından

24.07.1998, Zonguldak

İbrahim Özdemir

İdamlık

İDAMLİK

idamlık gibi bekliyorum günlerdir
ve kaç saatlerdir fiili ölümü
artık davran
basacaksın tetiğe hadi
korkuyor musun cellat
olmaktan başka yolun yok sevgilim
ya basacaksın tetiğe ve
canına kıyan olacaksın canının
ya da tüfeğini duvara asıp hızlıca
koşacaksın kendine
var diyorsan başka yolu
yok

09.09.1998. 19:30, – Kadıköy

İbrahim Özdemir

Kendime Saygımdır

KENDİME SAYGIMDIR

Sakinliği becermelisin İbo
Yoksa bu iş seni yıkar gidersin
Sevdiğin burayı
Tutunamazsan neylersin
Nasıl tutunursun yaban ellerde
Tut ki tek başınasın bu dünyada
Tut ki çok görevin var güzelliklere
Dayanmalısın
dayanmalı
Utandırma sevdiklerini ve de
Seni sevenleri
Dayan ne olur
Düşme
Ufacık çelmelerle
Say ki uyarıydı bunlar
Düşsen de soluklan
Kalk ayağa yerinden
Diren
Hesaplaş yine kendinle
Kurmak hesaplaşmaktır
Derdin hep kendine
Taa 1976 yılında bile

11.08.1998, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Kendimle Konuşuyorum

KENDİMLE KONUŞUYORUM

Sen yokken başka bakıyordum dünyaya
Ve şimdi düne baktığımda gördüğüm
Çamur deryası ve benim dışımdakiler şimdi
Şaşırdım diyemiyorum bugüne
Dün bana şaşırmayanlar vardı
Beklemeliyim birilerince
Hayır/ beklemek çürümektir
Geleceğe ve geleceğimden kaygılanmıyorum
Senden bu kadar uzakken sana bu kadar yakın
Uzaklık yakınlığa işaret etmekte
Yürümesini bilip yola çıkana
Sen
Sen ne yapıyorsun yürümeye
Geleceğe uzak saydığın
Yakın kılabileceğimiz
Koşmak gerekmiyor
Yeter bile bir adım yürümen
Bekleme
Hadi
Yürü karşıla beni
Uzakları yakınlaştır-maya

27.07.98, 21:23, İst.

İbrahim Özdemir

Koçgiri Andı

KOÇGİRİ ANDI

Hatun kardeş
tut Murat'ın elinden
yüzünüz ihtiyarlamasın
İğdeli'sinde Koçgiri'nin
korkmayın bomba düşecek
titriyorsanız paltosuzluktan
erik ağacını özlemişsinizdir
baronlar üşümezler mi ki
Horasan'dan gelecekler
bakire beyazlıkta bir bomba izi
hadi sınıfınıza girin
hazırlanın incir ağacı dikmeye
sizsizlerin
yemesi hoştur

25.03.1997

İbrahim Özdemir

Kör Kuyular

KÖR KUYULAR

Kör kuyulara anlatıyorum derdimi
İstiyor muyum böyle olsun
Açım dedikçe ben anladılar tokum diye
Bundandır herkese mektupla konuşmalarım
Yazdıkça yırttığım yırttıkça yazdığım
Korkuyorum noktalardan virgüllerden çünkü
En çok da sevdiğim imgelerden
En çok da ünlemden
En çok da soru işaretlerinden
En çok da bastıra bastıra yazdıklarım

Kör kuyulara anlatıyorum dertlerimi
İstiyor muyum böyle olsun
Dinlemiyorlar kör kuyular beni
Ben duyuyorum dediklerimi
İki "ben" oluyor oracıkta
Özenle muhabbetimiz sürüyor

Kör kuyulara anlatıyorum sevinçlerimi
Kör kuyulara anlatıyorum üzgülerimi
Kör kuyular dinlemiyor beni
İstiyor muyum böyle olsun
Ben
Beni dinliyorum mecburiyetten
Sevgilim duymasın diye değil
Kendince yorumlar yapmasın diye

Kör kuyulara haykırıyorum sevdiğimi
Kör kuyular ses vermiyor
Kör kuyular benimle konuşmuyorlar
İstiyor muyum böyle olsun

21.08.1998 Kadıköy/İst

İbrahim Özdemir

Milad Yeter

MİLAD YETER

30 Eylül maali değil kendi miladınız olsun
birlikte olamayacağımızı anladığımız
son değil ilk günü hem de
başka miladlar olmasın artık
olacaksa doğal ölümle olsun
ama her şeye rağmen değil
doğal dedimse
olmayabilir de
doğal olmalı da bize
yetmez
mi
bitmezler varsa da bu bitsin
yeter
can seni seviyorum tam kendimce
yetmez
mi
sen de kendince sever ol
yeter
beterin de beteri var deme artık
yeter

29.09.1998. 21; 49, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Nedeni Ne

NEDENİ NE

geçen sene bugün seni seviyordum
şimdi seviyorum
korkuyorum
13.08.1998, Ziverbey / Kadıköy

İbrahim Özdemir

Onur

ONUR

oyun nedir ne oyuncak
oynayan kimdir kiminle
kimse oynayamaz kendisinden gayrısına
oyna hadi şimdi
görelim
kaydığında yaşam merdivenlerinden
oyun kendine oynayan
oyun nerede oynayan kime
kar değil bastığın zemin
sen görmesen de
o var
aşk emek ister gülüm
canımın içi
değilse
değilsen
g i t

11.04.1997

İbrahim Özdemir

Özlem Değil Öz

ÖZLEM DEĞİL ÖZ

mektup yazmakla olmadıysa
gelmekle de olmaz
diyorum belki ama görünce seni
kötü ayrılışımız sonrası
ne an'dı ağıladığının gözlendiği
ve beni hiç kimsenin görmediği
göz yaşlarım yoktu
içime akmak-taydılar
aktılar
ve kur-udu
çünkü içim-de
çürümeyeceğim
çürütmek isteyenlere in-at
inat

inat
in-atla
seni seviyorum
kendimi sev-er gibi
sen sevme-sen
de
ben inatla seveceğim
inatla

inatla

SEVİYORUM

İNANCI

İkitelli/İst.

04.08.1998,

İbrahim Özdemir

Se-Be-Bi

SE-BE-Bİ

ağlama görmediği-ne
göresin geldiyse içi iç-ten
görmek için ne yap-tın
beni

karanlıkta kork-un
dilinde şarkın on-dan
aydınlık bekliyor sev-in
senden

ben kavgamda ayak-tayım
sen gönlümde dip-diri
yaşamak şiir yazmak-tır
bizi

02.08.1997

İbrahim Özdemir

Sen Kavgamın İçindesin

SEN KAVGAMIN İÇİNDESİN

cüzdanımı buzdolabına koydum
yaşamak güzeldir diye kavgayla
sen bu gece belki ilk zorlu kavgadasın
son kavgandır belki ama sanmıyorum
şöyle-böyle yirmi yedi yıldır susmadım
beklesin kafakağıdım buzlukta
sen yavaş yavaş büyü
sabahleyin Nazım'ı düşüneceğim
anacağız ustanın komünistliğini
en çok aşkları bizim Nazım'ın acıları da
kavgası kavgamızdır yoldaşın
en çok da sevdası
ben kafa-kağıdımı buzdolabına koydum
yirmi yıl garantili mi buzdolaplarınız
ben dayandım çürümüşlüğüne
o bana dayanamaz ölür sonsuza kadar
ben canlanırım garanti süresinde
sen diri gelersen üç haziran sabahı
haziranda ölmek kolaydır çürütmüşsek buzdolabını
ama on beşinden önce değil
sen üçünde canlı ol ben on dördünde haziranın
ay ne güzeldir bilirsin o günün gecesinde
and olsun ki ustam and olsun yoldaşım ki
çınar ağacının en dirisi bizde saklı senin için
altında buzdolabı gömülecek on yedisini görmeden
on beşi bizim on altısı bizim haziranın
inan yoldaşım inan on yedisi de bizim olacak
haziranın on dördünde kavgaya koşarken
sen beni sevmiştin ben seni seviyorum
unutmadım çınarı başucuna dikmeyi saman sarısı
sen Nazım'dın biz Nazım'ız unutmam ustam
biz komünist Nazım'ı unutmadık sevdalarını da
sen üçünde diri gel ben ondördünde sevgilim
haziranda ölmeyi kolaylayalım

02.06.1997

İbrahim Özdemir

Seni Ölmeliyim

SENİ ÖLMELİYİM

sana hiç güvenmeden
ve hiç umutlanmadan senden
hep umut besledim yaşama
geleceğe güzel baktım
senle ama sensiz yaşamak
biliyorum olmaz benim için
ama sen diri yaşamalısın
göz yaşlarımın iriliği kadar ve çok
ve ben seni mi seviyorum
kendimi mi sevgilim
çok çalıştım seninle yarına
bundandır sevmelerim
yapmasaydın deme
de...
de ki öleyim
sana
daha çok sevmek için
niye
sen söyle
bana

02.07.1997

İbrahim Özdemir

Sev De Paylaş

Sev De Paylaş

sevindin
sordum ne düşün-dün
duydun sevildiğini
göklen-din

düşündüm
paylaşmak nedir i sev-inmeye
özledim sesinin çıktılarını
dellen-din

02.08.1997

İbrahim Özdemir

Sevgidaş

SEVGİDAŞ

uşsuz-bucaksız içimin en yakınında
olmuyorsun bana sevgidaş değil
bu gidiş doğruca sevginin kucığında
ey İstanbul'lu içi güzel kadın sevgiye eğil

1 Kasım 998

İbrahim Özdemir

Sevgiliden Dinlediklerim 1

SEVGİLİDEN DİNLEDİKLERİM – 1

riske atamam hayatımı
zaten ne kadar şunun şurasında ömrüm
sana dokunamıyorsam kucaklayıp
zaman ayıramıyorsam sana
umut beslemenı nasıl isterim
dost oluruz
en güzel seninle

1.10.1998

İbrahim Özdemir

Sevgiliden Dinlediklerim 2

SEVGİLİDEN DİNLEDİKLERİM – 2

dostlar birbirlerini kucaklar değil mi
öpüşebilir de dostlar
dostuz değil mi
arada bir de yatarlar dostlar

1 Kasım 1998, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Siz Kavgamın İçindesiniz

Siz Kavgamın İçimdesiniz

2 Haziran 3'e varmadan
nasıl kalkılır altından
düşünüyorum
mümkünsüz
değişmeliyim diyorum hep bir üste çıkarak
dünde kalmamaktır bir üst
bugün 2 hazirandı tarih
az sonra 3 olacak
işte bu kadar
gamlanma 2 Haziran parklarda bahçelerde
geçen yılı düşün
o gece de bir şiir yazmıştım
'SEN KAVGAMIN İÇİNDESİN'
Nazımla bütünleşik kavgan ve aşkın
bu gece
ve bir üste çıkmanın zamanıdır
zamanıdır daha derinden sevmenin ve aşık olmanın
karşı kıyılara yürürken
ne kadar kavgaya etmekse kendinle sevmek
o kadar da karşı kıyıya geçme özlemidir

2 Haziran 1998

İbrahim Özdemir

Son Tartışma

SON TARTIŞMA

ne mi oldu sen yokken
bildiklerin işte
duymadıkların
seni seviyor işte
neden mi
beni sevdiklerinden
bildiklerinden seni
tutulmuş acılarla
tutturulmaya zorlanmış
bencil ötesi
berisi sencil
oncul ortası belki de
ileride işte umut
uğraştığımız
korkudan arınık
çoklaştırılmış
bizli
kalbim sağlam çarpıyor
senli

23.04.1997

İbrahim Özdemir

Sonul Başlık

SONUL BAşLIK

yarını kim kurar
düne takılmayan
ben dün
sen yarın
biz gelecek
müjde
yarın biz
bizim yarın
işte bugün
dün yarın dediğimiz
koşuyorum kucağına
kollarıma koş
koşmak dilemektir
yarını kucaklayan
benimsin ama
anamalım değil
seni seviyorum
beni sev
karşılıklı
mı
bilemem

23.04.1997

İbrahim Özdemir

Sönmeden Küllendirilen Aşka Dair

SÖNMEĞEN KÜLLENDİRİLEN AŞKA DAİR

umudumun üstüne düştün ey İkitelli
sen mi kırıldın ben mi
pek belli değil
bari düşmeden söyleşseydin benimle
zor mu geldi o kadar yargılamak
yoksa gözlerime bakmaktan mı korktunuz
korkunun kaynağı ne
nedir kaçmak
bir fotoğrafımı çektiniz gizli kamerayla
ne çektik dediniz
ne de kötü fotoğraf
yükleğiniz haberinizi sırtınıza
huruç edavatı saydınız dağarcığınızdağını
üstüme mi düştünüz
Bakırköy'e mi
kimdi ezilen ve ezilecek olan sizce
iç filmimi çekebilirdiniz
ilaç olurdu

belki
belki bir panzehir
eczacı değildiniz ki
ey sevgili 'eczacılar'
zilleriniz ellerinizde mi
değilse takının
en beğenildik yerlerinize
oynayın gücünüzle
evinize gelen babaanneniz kadar bile suç işlemedim size karşı
suç değilse eğer dertleşmelerim
dedi-vizyonlarınız neden işledi
ham... ham...

dertleşmelerin insancağına
inanmışlığığın
ağaç mı arasam dertleşmeye
sevdiğim denizleri mi
varsın dilek ağacı olsun adı baatıl inançça
devrilse üstümüze
rüzgârdandı deriz
şimdi biz birbirimizi severken
ayrı durulur mu
durmali mıyız
kendinizi bir şey mi sanıyordunuz
Bakırköy'de
can gibi dostum varken
ve dostluğumuzun onamışlığığınızda
devrilsin makineniz
düzgün film çekmeye
yürekli misiniz
görüreceğiz
üç-tellide...

06.08.1998, Perşembe, 16:40, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Susmamak

SUSMAMAK

susmanın onanmışlığında
gün ışığı gözleri onananın
onayanın sessizliği ya
tohum

dil bir-yana değil
gönül bir-yana
sevmek bir-yanı güzel ya
öbür yanı

anlamaksa emeği sevmek
başka değil hoşlanmak
dünü nerede günü ya
yarın koklaşmak

dil göz us
burada ya gönül
bir bütün değil mi
yaşamak ve kin

lamba fitil gaz
başka ışık
yoksa fitil yoksa gaz yoksa
ışık olur mu dersin

fitil lamba gaz sende
bende ısı
kibritsiz alaz
olur mu dersin

dün A idik bugün B
peki ama Z nerde
ayağın var kulağın var gözün var
peki ama yol nerede

susmanın onanmışlığında
doğru burda yanlış burda sen burda
peki ama nerede'ler nerede
aşk

ya anlamak
düşünmek
görmek
b a ğ l a n m a k

01.07.1995, Zonguldak

İbrahim Özdemir

Telefon Sevişmeleri

TELEFON SEVMELERİ

özlerken uykularımı çalmayan telefonda
anam beni doğurmadı güzlerde
ama anam ağlıyor
penceremden sızarken günün ilk ışıkları
yastığımda kardelen omzumda aşk
vefa ve söz yükü

ikiyüzelliiki'de doğmuşum
yaşım daha on
kırk iki olmuş kilom
bu yaşta ben değilim
bu kiloda hiç değil
ne ki ikiyüzelliiki
on sekizinde mayısın
gece saat on-otuz
iki kadeh rakı, bir-iki kızıl kiraz
peşi bol bol sigara
sonra büyük bir öfke
gönlüm ahlak ağacı
penceremden sızarken günün ilk ışıkları
yastığımda kardelen omzumda aşk
tin ve ten yükü

ve bu saatte kimler şiir yazıyor
kim sokaklarda yalnız
sizleri seviyorum
kimler odada fazla
seni seviyorum
sevmek mi bu
kalbimde bir kelebek
varlığımdan haberli misin
penceremden sızarken günün ilk ışıkları
yastığımda kardelen omzumda aşk
dost ve sevda yükü

20.05.1995

İbrahim Özdemir

Tutuklu Sevda

TUTUKLU SEVDA

ya da
'OROSPULUĞA DAVET'

Gecenin karanlık olmayan anında
Önünde oturdum beyninde güneşin
Karanlığın dönüştüğünü gördüm
Seni bir yerden tanır gibiyim
Eski bir tanıdık değilsin
Liseli değiliz ki...

Gözünün içine giriyorum al
Özlem değil özen değil belki öz
Kara değil ak değil gri belki
Sen söyle gözümün rengini gözüm
Eğer bakabilirsen uzun uzun
Lazım değil mi diyorsun gözlerin

Göksel bir cisim değildir deniz
Ölçüsü yok sevmenin
Kara-balta gidilemez üstüne
Sonsuz bir çabadır sevmek
En güzelidir kavganın iç-kıyırdaması
Lekesiz zorunluluktur sevmek

Girmek mi gerek onulmaz kavgalara
Önünde uçurum arkanda kelebek
Kesme sen umudunu gelecekten
Saklama güzelliklerini kuytu koyaklarında
Ellerini yumrukla gir sevda kavgasına

Gör kararlığımdaki fırtınaları
Önünde duvarlar örülse de
Karanlıklar uzaktır sevmelere
Sevmek yaşamaktır kavgayı
Ellerin görsün gözlerimi ısıt
Laf olsun diye değil gönlüm üşüyor

Gülümse kapalı gözlerimle
Özledim karanfil gördüklerini
Limon sarısı gönül kırmızısı gözlerinle
Koşmaktır en uzağa sevmek
Seslerini özledim kulaklarının
Esen yele saçların direniyor
Lale yükü sırtımda sevebilirim

Geliyorum diyorum gitmeye
Ölüyorum sandım yaşamı
Kurumuş sandıklarım yaş
Sel olacakken Gök toprak kuru
Ekin ekim ayaklı topraklara
Lakin ne biçilecek

ündü yani dündü
Özümde yuvarlanan
Kesti önünü güldü
Seslendi ardından... Alo
Ellerini seviyor uzakta
Labirent değil gönüldü

örsel tinini göster bana
Özünde göreyim tenini
Kesmeliyim gözlerinde kirpiyi
Solugun tükenmesin diye Gök
Eziliyor yüreklerim Sel
Lambası sevmektir gönlümün tinsel

ölmektir sevmenin ürünü
Özlem ayrı durmak sevdadan
Kör olmaktır sevmemek
Sevmek büyümeiktir güneşlere
Ellerini uzat göklerime
Lakin uzun olmasın tırnakların

önül göksel avuçlarıdır kalbimin
Ötüşü durdurulamaz kuşum
Kendimi sandım seni
Sanmadın kendin beni
Elini ver elime
Limonsuz pencerede

üz gelmeden avuçlarıma daha
Özledim sevginin yazını
Kışı olmaz diyemem işin
Sonbaharı da
Ekle ellerini elime
Lüzumsuz üşümek niye

elir gönlümün baykuşu geceleri
Öte-yakada sevişmelerin
Keskin bir ruh üşümesi
Sensizliğin isyanı
Ekleniyor kulağındaki sesine
Lakin kısa olmasın esin

30.06.1994, Zonguldak

İbrahim Özdemir

Tükenmeme

TÜKENMEME

seni seviyorum ey umut
umudum
tüketilrşen diyorum
kötü değil tükenmekten
sen yine de izin verme
tüketilmene

18.09.1998, İst.

İbrahim Özdemir

Ufuk

UFUK

ana benim
baba benim
yar ben
sen yoldaşımsın
ölü denizde
balıklar bizim
sen yarım
soluk yanakların benim
gülerken dudakların
beynin hepimizin
sen benim
bırak ananla yatmanı
unut davasını unutmanı
seni doğurmanı
al-beni
seni alayım
yıldızlara
biraz soluklanmaya
korkusuz karşılaşmaya
hemen burda
dirimsel

10.05.1997

İbrahim Özdemir

Umudun Umut

UMUDUN UMUT

sen benim umuduma
umudumdur diyorsun
umudum sen değil sanadır
senin umudunsa
umudum
benimki umutsuzluk

1.Kasım. 1998, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Yanlışı Doğru Saymak

YANLIŞI DOĞRU SAYMAK

ben işimi yapmalıyım
diyorsun
sana ayırırsam zamanımı
yapamam
kafamı yoramam sana
diyorsun
çekemiyorum ağırlığını senin
diyorsun
yanlışı doğru yapmışsın sevgili
bu işler iş değil
ertelenmez
yaşam
işinin bir parçası
bu gidişler gidiş değil

1 Kasım 1998

İbrahim Özdemir

Yarımdı

YARIMDI

en uzun soluklu liman
eski karımdı
yani şu anki nokta canım
her zaman yarımdı

21.09.1198, Kocaeli

İbrahim Özdemir

Yaş Değil

YAŞ DEĞİL

onsekizinde yalnız olmaz insan
on dokuzunda Pislik
yirmi ve sonrası bir ahhh kadar uzak
an gelir bir ohhh çekersin
bırak dersin beni bana
kalırsın uzaklaştığında en yakın
bu gelmeler gelme değil
git sana
an gelir gel dersin kendini
bendini bulamazsın
sus konuş aynanla
tarama saçlarını
farz et daha güzeller
aynan kırılsın canım
bak aklara
gördüğün yaş değil
yaş

19.05.1997

İbrahim Özdemir

Yaşamı İstemek

YAŞAMI İSTEMEK

gördüm yarını
özledim
niçin gördüm dersiniz
özledim de ondan
kurmak değil mi özlemek
yarını
en çoğu
sonra özlediğimi
yaşamak hakkımsa eğer
hak ettikten sonra mı
günü unutmadan
uzak bakarak
üretmek için sevdayı
içini dövmek vefayla
senin elinle takılsın onur
istediğini yaşamak değil
yaşamanın hakkını vermek
bu hakkımız
sevdalım
hakkımız

23.04.1997

İbrahim Özdemir

Yaşlı

YAŞLI

yaşlıyım yorgun değil
yorma beni

27.09.1998, Kadıköy

İbrahim Özdemir

Yürümek Büyümelere

Yürümek Büyümelere

uzaklaşma zamanıdır dillerin
saptamak buluşma anını
nerede ve kaçta görmeler
niçin ayrılmaları

an gelir utanırım uzakta konuşurken
çoğalır hayallerim
büyür özlem yakında
tükenir utanmalarım

gitme dediğimde yürürüm sokaklarda
tükenirim gittiğimde elinden
çoğalmak için dönüşlerimde
yürür damarlarımda kanın

12.08.1997

İbrahim Özdemir